

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. května 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Daniely Reifové a přísedících Zdeňky Svobodové a Ing. Milana Herouta **t a k t o**:

Obžalovaný:

T [REDACTED] H [REDACTED] DiS.,

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

je v i n e n , ž e

jakožto státní zaměstnanec, [REDACTED] jmenovaný na služební místo vedoucího [REDACTED] se sídlem [REDACTED]

v období nejméně od 12. dubna do 28. prosince 2016 prostřednictvím webových stránek volně přístupných široké veřejnosti, které sám zřídil v rámci vlastních domén [REDACTED] a [REDACTED]

v souvislosti s veřejnosprávní kontrolou čerpání finančních prostředků z Operačního programu [REDACTED] u příjemců podpory kontrolními skupinami delegovanými ministerstvem v rámci kontrol na místě podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), a podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád),

nabízel za úplatu provedení blíže nespecifikovaných opatření, v jejichž důsledku mělo dojít k urovnání pochybení příjemců podpory tak, aby reálně existující pochybení nebylo předmětem kontrolního zjištění z provedené kontroly, dále za úplatu nabízel také dřívější informování příjemců podpory o plánovaných hlášených kontrolách na místě, a rovněž za úplatu nabízel i včasné poskytnutí konkrétních informací příjemcům podpory o neohlašovaných kontrolách na místě, tzv. přepadových kontrolách, čímž by došlo k úplnému zmaření účelu prováděných kontrol, když konkrétně

na webových stránkách na adrese [redacted] umístil pod záložkou nazvanou [redacted] sdělení [redacted] a pod záložkou nazvanou [redacted] nejméně v období do 6:31 hodin dne 24. října 2016 sdělení [redacted] z něhož v blíže nezjištěném období od 6:31 hodin dne 24. října 2016 do 18:40 hodin dne 7. listopadu 2016 odstranil pasáž [redacted] a dále pod záložku [redacted] a dále pod záložku nazvanou *Odkazy* umístil jako jediný kontaktní údaj funkční link na webové stránky na adrese [redacted] na nichž bylo uvedeno jeho jméno i příjmení, emailový kontakt [redacted] telefonní kontakt na jeho služební telefonní číslo [redacted] a místo bydliště [redacted]

a činil tak za účelem vlastního neoprávněného obohacení zcela bez ohledu na své povinnosti uložené zákonnými předpisy vyplývající z jeho postavení představeného a z funkce odpovědného úředníka orgánu státní správy, především uloženou povinnost mlčenlivosti, ačkoli věděl, že mj. zodpovídá za řádné zajištění kontrol na místě za účelem prošetření podezření na nesrovnalosti, odpovídá za spolupráci na nastavení přiměřeného a účinného vnitřního kontrolního a řídicího systému a osobně odpovídá za sestavení plánu neohlášených kontrol na místě,

t e d y : v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu žádal sám jako úřední osoba úplatek,

č í m ž   s p á c h a l

zvlášť závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, 3 písm. b) trestního zákoníku

a   o d s u z u j e   s e

podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest ve výši 150.000,- Kč.**

Podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se **peněžitý trest ukládá ve 150 denních sazbách po 1.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že peněžitý trest nebude ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá **náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v trvání 4 (čtyř) let.**

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud zjistil skutkový děj uvedený ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný uvedl, že se necítí být vinen ze spáchání zažalovaného trestného činu a na svou obhajobu sdělil následující. Na [REDAKCE] pracoval dlouhodobě v různých pozicích od roku 2004. V souvislosti s přijetím služebního zákona přešel někdy v prosinci 2014 na pozici vedoucího [REDAKCE]. Na přelomu roku 2015 a 2016 se rozhodl, že se nebude znovu ucházet o funkci vedoucího oddělení, chtěl [REDAKCE] odejít a nastartovat novou kariéru. V březnu 2016 mělo dojít k tzv. přesoutěžení na jeho funkci, které se již nechtěl zúčastnit. Plánoval pracovat buď v oblasti bankovníctví nebo poradenství v oblasti kontrol nebo personalistiky. V rámci přípravy na změnu povolání si v prosinci 2015 zřídil nejprve webové stránky [REDAKCE] a dále v březnu 2016, když zjistil, že termín přesoutěžení se posune, si zřídil i doménu [REDAKCE]. Konečně měl zřízeny stránky webové [REDAKCE] na kterých však oficiálně vykonával vedlejší činnost, kterou měl z ministerstva povolenu, a to internetový antikvariát. K vytváření obsahu stránek se inspiroval jednak samotnou praxí na ministerstvu, kdy ministerstvo v rámci své činnosti nabízelo příjemcům dotací tzv. předkontroly. Dále se inspiroval společností Expirit s.r.o., která měla smlouvu s ministerstvem na provádění kontrol a vypomáhala pracovníkům ministerstva, kterých pro provádění kontrol bylo nedostatek. Oddělení, které řídil, provádělo dva druhy kontrol, jednak kontroly ohlášené, kdy příslušný subjekt dostal s určitým předstihem avízo, že pracovníci ministerstva přijdou provést kontrolu a dále se připravovala metodika tzv. neohlášené kontroly, kdy se však jednalo o plán do budoucna a v době jeho působení takováto kontrola na oddělení, které vedl, neproběhla. Pokud jde o část textu na webových stránkách, kde zmiňoval, že si zájemci mohou předplatit službu spočívající v tom, že získají informace o neohlášených kontrolách, vycházel při vytváření textu z § 27 kontrolního řádu č. 255/2012 a jeho výkladu, z kterého vyplývá, že i při tzv. neohlášených kontrolách by měl mít subjekt kontroly právo být s předstihem informován o této kontrole v souvislosti s právem na svobodné informace. Webové stránky [REDAKCE] legálně používal a komunikoval jejich prostřednictvím se svými zákazníky, další stránky směřovaly do budoucna, měl je v záloze nepracoval s nimi ani je neupravoval. Pokud na stránkách bylo uvedeno číslo jeho služebního telefonu, jednalo se o chybu, kterou nedomyslel. Udělal tzv. prolinky ze stránek [REDAKCE] na stránky [REDAKCE] a [REDAKCE] aby zvýšil atraktivitu těchto stránek. Navíc se domníval až do doby než kolegové jeho stránky prohlíželi, že tyto jsou v režimu offline a že k nim má přístup pouze on sám. Je možné, že v rámci přípravy něco špatně zadal, takže

předmětné stránky i s textem se staly volně přístupné pro veřejnost. S webovými stránkami začal pracovat až v době, kdy proti němu bylo zahájeno kárné řízení, odstranil určitý text, o kterém věděl, že [REDAKCE] vadí. Z kárné komise si i vystřelil, když zmínil J [REDAKCE] G [REDAKCE] což je osoba, která neexistuje. Obžalovaný měl za to, že pokud by po odchodu z [REDAKCE] nabízel shora uvedené služby, nejednalo by se o střet zájmu. Samozřejmě by nemohl vynášet informace, které jsou spojeny s mlčenlivostí. V době, kdy působil na [REDAKCE] stránky nevyužíval, jednalo se o pracovní verzi, žádný subjekt o nabízené služby nepožádal.

Svědkyňe JUDr. M [REDAKCE] B [REDAKCE] byla vyslechnuta u hlavního líčení. Uvedla, že se s obžalovaným zná cca od roku 2009, kdy pracovali jako kolegové na [REDAKCE]. V roce 2014, kdy se stal obžalovaný vedoucím [REDAKCE] byla již jeho nadřízenou. Spolupráce s obžalovaným byla vždy dobrá, neměli žádné konflikty. Poté, co vešel v účinnost v roce 2015 zákon o státní službě, bylo povinností na určitých pozicích provést výběrové řízení, tzv. přesoutěžení, což se týkalo i funkce obžalovaného. Termín pro konečné odevzdání přihlášek byl stanoven na červen 2016 a následně svědkyně zjistila, že obžalovaný si přihlášku nepodal. Předtím na něm pozorovala již určité symptomy vyhoření, např. při řešení rychlých úkolů, ale jinak nadále svou práci dělal dobře a bez chyb. Pokud by obžalovaný obhájil svou pozici, mohl zůstat na místě, i když neměl vysokoškolské vzdělání, jinak musel být postaven mimo službu a následně pro nadbytečnost [REDAKCE] odejít.

Dne 14.10.2016 byla svědkyně upozorněna podřízenými obžalovaného, že obžalovaný disponuje veřejně přístupnými webovými stránkami [REDAKCE] a [REDAKCE] kde dává odkazy na svůj služební telefon a tyto stránky byly propojeny i s legálně povolenými stránkami [REDAKCE]. Obžalovaný na stránkách nabízel tzv. předkontroly a dále i službu - upozornění na tzv. přepadové, neohlášené, kontroly ze strany ministerstva, a to za poplatek. Byly opatřeny print screeny stránek, aby nedošlo k jejich pozdějšímu pozměnění nebo smazání. Dne 1.2.2017 byl obžalovaný postaven mimo službu, v mezidobí proti němu bylo zahájeno kárné řízení. Ke kárnému postihu však nedošlo, neboť v lednu 2017 bylo kárné řízení ukončeno s tím, že věc bude předána orgánům činným v trestním řízení pro podezření ze spáchání trestného činu. Obžalovaný zůstal v zaměstnání, byl mu zablokován přístup do vnitřní sítě [REDAKCE] takže úkoly dostával buď ústně nebo písemnou formou. Svědkyně se dozvěděla, že v průběhu kárného řízení, nebo možná ještě před tím, došlo ze strany obžalovaného k úpravě webových stránek, aby působily dojem legálně nabízených služeb.

Svědkyňe se dále vyjádřila k obsahu náplně práce oddělení, které řídil obžalovaný. Oddělení se zabývalo dotacemi v oblasti zaměstnanosti, kdy se prováděly tzv. plánované kontroly, které byly předem subjektům avizovány a dále byly připravovány tzv. neohlášené kontroly, které byly zaměřeny zejména na řádně provedená školení subjekty, které dostávaly dotace od Evropské unie na vzdělávání. Při zjištění nedostatku mohla být stanovena finanční sankce až ve výši 2% z poskytnuté částky na dotace. Pokud jde o společnost Expirit s.r.o., mělo s ní ministerstvo externí smlouvu na pomoc při provádění kontrol, takže skupinu z ministerstva doplňovali právě pracovníci této společnosti, rozhodně však neměli informace, kterými disponoval obžalovaný, o složení kontrolních skupin a jejich slabinách.

Úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků I [REDAKCE] Š [REDAKCE] M [REDAKCE] Š [REDAKCE] K [REDAKCE] Š [REDAKCE] J [REDAKCE] S [REDAKCE] a K [REDAKCE] Ž [REDAKCE] byly se souhlasem stran přečteny.

Svědkyňe I [REDAKCE] Š [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdila, že proti obžalovanému bylo dne 3.11.2016 zahájeno kárné řízení. Dne [REDAKCE]

17.10.2016 byly pořízeny print screeny obsahu webových stránek a pořízen notářský zápis. Následně byl obsah stránek změněn, obžalovaný explicitně na stránkách uveden nebyl, ale jeho spojitost vyplývala z odkazu na související stránky a z notářského zápisu. Při ústním jednání nepopíral, že si stránky nechal registrovat, ale uváděl, že je nezřizoval pro sebe, ale pro osobu J. A. G. a to na základě ústního či telefonického ujednání, kdy tuto osobu sám nezná a nikdy ji neviděl.

Svědék M. Š. pracovník viděl zcela náhodně na stole obžalovaného fakturu, na které figuroval jako dodavatel. Následně prostřednictvím Google s kolegy objevili stránky a ještě další stránky přímo se jménem obžalovaného s uvedením jeho služebního telefonního čísla, jeho fotkou se služební průkazky. Na těchto stránkách mj. nabízel i informace o neohlášených kontrolách, informace o profilech jednotlivých kontrolních pracovníků a o možnosti provádět předkontroly a následně zahlazovat důkazy. Kdyby k takovému jednání ze strany obžalovaného došlo, celý mechanismus kontrol byl selhal a pozbyl smyslu, proto společně s kolegy tuto informaci sdělili ředitelce odboru JUDr. M. B.

Svědčyně K. Š. pracovnice uvedla, že obžalovaný se v květnu 2016 rozhodl nepřihlásit do výběrového řízení na pozici vedoucího. Působil vyhořelým dojmem, s pracovníky komunikoval pouze prostřednictvím emailů. Poté, co si kolega M. Š. všiml na jeho stole faktury, kde figuroval jako dodavatel, našli společně s dalšími kolegy na internetu stránky, což je antikvariát s knížkami a komiksy, stránky, na kterých byl odkaz na stránky. Obsah stránek působil jako korupce nebo pokus o korupci, proto pořídili print screeny těchto stránek a věc oznámili ředitelce odboru JUDr. M. B.

Podobně vypovídala i další pracovnice, ředčyně J. S., která potvrdila, že obžalovaný na internetových nabízel služby typu předkontroly, detailní znalost kontrolorů, jejich postupů, plány kontrol a zahlazování kontrolních zjištění. Fakt je, že tyto skutečnosti považovali za velký problém, a proto věc oznámili ředitelce JUDr. M. B.

Svědčyně K. Ž., manželka obžalovaného, uvedla, že věděla pouze o jeho obchodních aktivitách související s e-shopem na komiksy. Další informace získala až od ředitelky JUDr. M. B. Manžel se jí v minulosti o svých plánech založit poradenskou společnost nezmiňoval, teprve poté, co se jeho aktivitách dozvěděla, sdělil jí, že v době, kdy procházeli rozvodem, ke kterému nakonec nedošlo, od srpna 2015 do června 2016, uvažoval, že půjde dělat do poradenské společnosti něco k Evropským fondům.

Soud dále hodnotil listinné důkazy, ze svazku I. zejména listiny týkající se kárného řízení obžalovaného, specifikace funkce obžalovaného na osvědčení o vykonání úřednické zkoušky, záznam o složení úřední slibu, rozhodnutí o zařazení obžalovaného mimo výkon služby, charakteristika systemovaného místa, fotokopie webových stránek obžalovaného, organizační řád, listiny Evropské unie týkající plánování kontrol na místě. Ze svazku II. zejména listiny ke kárnému řízení, rozhodnutí o udělení souhlasu jiné výdělečné činnosti, žádost o souhlas s jinou výdělečnou činností, výpis z veřejné části živnostenského rejstříku, další listiny ke kárnému rejstříku, operační manuál operačního programu zaměstnanost. Ze svazku III. zejména úřední záznam, zprávy jednotlivých peněžních ústavů a bank, zpráva České spořitelny a výpisy z účtu obžalovaného, další zprávy bank.

Po zhodnocení všech shora uvedených důkazů soud dospěl k těmto závěrům:

Obžalovanému T. H. vznikl dne [redacted] služební poměr na dobu neurčitou podle ustanovení § 188 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť jako dosavadní vedoucí zaměstnanec ve správním úřadu vykonával činnost uvedenou v § 5 cit. zákona. Zároveň tím byl potvrzen ve vedoucí funkci představeného, jako [redacted] služební místo systemizované pod kódem č. [redacted]. Toto oddělení (č. 853) organizačně spadá pod [redacted]

Služebním předpisem státního tajemníka č. 13/2016 byl vydán organizační řád Ministerstva, z jehož čl. 219 mj. vyplývá, že [redacted] ve spolupráci s dalšími odbory zajišťuje provádění kontrol na místě projektů spolufinancovaných z evropských fondů, provádí kontroly na místě k prověření podezření na nesrovnalost a metodicky řídí provádění kontrol na místě pro programy spolufinancované z evropských strukturálních fondů, koordinuje a účastní se provádění kontrol na místě, monitoruje a kontroluje správné provádění kontrol na místě v celé implementační struktuře (č. l. 197). Podle charakteristiky systemizovaného místa [redacted], mj. zajištění kontrol na místě za účelem prošetření podezření na nesrovnalost a také zajištění metodického řízení provádění kontrol na místě pro programy spolufinancované z evropských strukturálních fondů (č. l. 63).

Z operačního manuálu [redacted] vyplývá, že [redacted] zabezpečuje koordinaci a provádění kontrol na místě u všech typů příjemců podpory z tohoto operačního programu a podílí se na vyhodnocování rizik na úrovni operačního programu, spolupracuje na nastavení systému rizik v rámci Ministerstva a na národní úrovni (č. l. 642). Kontrolní systém Operačního programu [redacted] vychází jak z přímo aplikovatelných předpisů Evropské unie, tak z ustanovení zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole) a z ustanovení zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Účelem kontroly je ověření správnosti věcného využití poskytnutých prostředků v rámci operačního programu, tedy ověření, že spolufinancované produkty a služby byly dodány a že výdaje, jež příjemci vykážali, byly skutečně zaplacené a že je dodržen soulad s platnými právními předpisy, pravidly operačního programu a s podmínkami podpory projektu (č. l. 675 – 677). Ze závazného pracovního postupu nazvaného Výběr vzorku a plánování kontrol na místě, 12.A, vyplývá, že [redacted] určuje konkrétní osoby na pozici vedoucí kontrolní skupiny, a také že plány neohlášených kontrol aktivit projektu sestavuje oddělení kontrol projektů a rizik zpravidla na období kalendářního měsíce, přičemž přímou odpovědnost za sestavení tohoto plánu má vedoucí oddělení kontrol projektů a rizik (č. l. 298).

Dále bylo jednoznačně prokázáno, a obžalovaný tuto skutečnost ani nesporel, že v prosinci 2015 si zřídil nejprve webové stránky [redacted] a v březnu 2016 pak doménu [redacted]. V těchto dvou webových stránkách se obžalovaný prezentoval jako lektor a odborný poradce v oblasti realizace kontrol na místě, zejména u poskytovatele dotací v rámci fondu Evropské unie, přičemž jako kontaktní údaj uvedl svůj služební mobilní telefon číslo [redacted] emailovou schránku [redacted] a rovněž adresu svého trvalého pobytu. Všechny webové stránky, včetně legálně provozovaných [redacted] byly opatřeny funkčním

linkem pro vzájemné propojení. Obžalovaný na těchto stránkách nenabízel pouze poradenské služby, na těchto stránkách byly inzerovány i následující služby [REDAKCE]

[REDAKCE] a [REDAKCE]
[REDAKCE] Přesné znění těchto stránek bylo zajištěno prostřednictvím print screenu a notářského zápisu, kde dne 24.10.2016 bylo na stránkách [REDAKCE] dále uvedeno [REDAKCE]

[REDAKCE] Obsah těchto stránek, tak jak byl shora citován, potvrdili i svědci, podřízení obžalovaného, M [REDAKCE] Š [REDAKCE] K [REDAKCE] Š [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE] kteří, aby předešli budoucí manipulaci, pořídili print screeny těchto stránek s originálním obsahem a svá zjištění oznámili ředitelce JUDr. B [REDAKCE]

Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, který tvrdil, že webové stránky měl připraveny pro období, kdy odejde z ministerstva, neboť se nepřihlásil do tzv. přesoutěžení na jeho funkci a plánoval, že se po odchodu z ministerstva bude věnovat poradenské činnosti v oblasti kontrol nebo personalistiky. Stránky měl v režimu offline a zřejmě v rámci přípravy něco špatně zadal, takže stránky i s textem se staly volně přístupné pro veřejnost. Režim „offline“ je naprosto zavádějící, tento termín by obžalovaný mohl použít, pokud by si např. obsah stránek připravoval v domácím počítači, v osobních dokumentech a by bylo tak zcela zřejmé, že k obsahu těchto stránek se nemůže dostat nikdo jiný než on sám. Pokud si však obžalovaný nechal zřídit veřejně přístupnou doménu u společnosti Activ24 a v tomto režimu stránky sestavoval, musel počítat s tím, že k obsahu těchto stránek má volný přístup široká veřejnost. Obžalovaný si stránky zřizoval, v době, kdy ještě nebyl stanoven termín tzv. přesoutěžení tak, což potvrdila svědkyně B [REDAKCE]. Na stránkách uvedl svůj služební telefon a služby, které nabízel, zejména složení kontrolních komisí, odstranění vad tak, aby nebyly kontrolními orgány zjištěny a zejména avíza na neohlášené kontroly, by nemohl nabízet v době, kdy by již na ministerstvu nepracoval, neboť tyto skutečnosti podléhají režimu mlčenlivosti a nikdo jiný než zaměstnanci ministerstva k těmto informacím nemají přístup. Pokud se obžalovaný odvolával na § 27 zákona č. 255/2012, tzv. kontrolního řádu a jeho výklad, ze kterého vyvozoval, že i neohlášené kontroly jsou předmětem práva na poskytnutí svobodných informací, jedná se o zcela demagogický výklad. V rámci plánování kontrol je možno zveřejňovat pravidelné kontroly tak, jak rovněž zmiňovala ve své výpovědi svědkyně B [REDAKCE] nicméně tzv. neohlášené kontroly by zcela ztratily svůj význam, pokud by subjekty byly o jejich realizaci předem informovány. Chování obžalovaného poté, co došlo k odhalení provozovaných webových stránek zaměstnavatelem, svědčí o jeho jednoznačné přezíravosti a snaze navést vyšetřující orgány na falešnou stopu, když se jednak v rámci kárného řízení snažil měnit obsah webových stránek a hájil se tím, že tyto vypracovával pro smyšlenou osobu ruského původu J [REDAKCE] G [REDAKCE]. Arogantním pozdravem „užitečným idiotům“, který obžalovaný zveřejnil následně na svých stránkách [REDAKCE], pak celou situaci naopak postavil tak, že se z jeho strany jednalo o hru, na kterou mu zaměstnavatel skočil a obžalovaný díky tomu mohl bezpracně čerpat značné finanční částky, včetně odstupného. Opět se však zde jedná o zkreslenou a demagogickou informaci, neboť obžalovaný žádným způsobem na své webové stránky neupozorňoval, byly odhaleny jeho kolegy zcela náhodně, navíc nemohl předpokládat, jakým způsobem bude celá věc vyřešena a zda v rámci kárného řízení nebude propuštěn bez náhrady. Z jakého důvodu u spolehlivého úředníka, který dlouhá léta pracoval

řádne a bez chyb, došlo k tak zásadní změně jeho chování a postojů se nepodařilo zjistit. Soud se může pouze domnívat, že svou roli sehrála jeho osobní traumata související se syndromem vyhoření či vztahovými problémy. Tyto skutečnosti ho však v žádném případě nemohou vyvinut.

Obžalovaný jako dlouholetý pracovník [REDAKCE] musel být přinejmenším srozuměn s tím, že si tzv. zahrává s ohněm a pokud budou jeho aktivity odhaleny, že za své jednání ponese trestní odpovědnost. Podle ustanovení § 77 odst. 1 písm. b), h), i) zákona o státní službě je mj. státní zaměstnanec povinen vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost; je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám; a také zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance. Institut kontrol na místě, včetně tzv. neohlášených kontrol na místě, je prováděn podle zákona o finanční kontrole a podle kontrolního řádu jako veřejnosprávní kontrola. Jedná se vedle kontroly administrativní o jeden ze základních nástrojů kontrolní činnosti prováděné za účelem ověření řádného a účelného vynaložení finančních prostředků z Operačního programu Zaměstnanost Evropského sociálního fondu Evropské unie. Řádný výkon této veřejnosprávní kontrolní činnosti ze strany Ministerstva je bezesporu nutno považovat za **obstarávání věci obecného zájmu** ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 aliny první tr. zákoníku. Podle ustanovení § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku je **úřední osobou** rovněž odpovědný úředník orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci.

Proto, aby byl naplněn znak žádosti o úplatek ve smyslu § 331 odst. 2 tr. zákoníku pak zákon nevyžaduje, aby pachatel požádal o úplatek výslovně, stačí jakékoliv jednání z něhož je patrné, že pachatel úplatek očekává a chce. Obžalovaný při zřízení webových stránek nemohl tušit, kdy bude přesně stanoven termín výběrového řízení na jeho pozici. V době spuštění předmětných webových stránek byl stále úředníkem [REDAKCE] a byl přímo zodpovědný za [REDAKCE] což byl značně efektivní nástroj k odhalení chyb subjektů, které by nejednaly v souladu s poskytnutými dotacemi a které v případě zjištěných nedostatků mohly být postíženy značnými sankcemi až ve výši 2 % poskytnuté dotace. Obžalovaný tím, že jako úřední osoba při obstarání věcí obecného zájmu, na místo dodržení svých povinností, nabízel shora uvedené odstranění chyb tak aby se nestaly předmětem kontrolních zjištění a další důvěrné informace za úplatu, naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a byl uznán tímto trestným činem vinným.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní poměry pachatele, jeho chování po činu a možnosti jeho nápravy. Korupční jednání v politických strukturách, v justici i ve státní správě je vysoce společensky škodlivé jednání, které je nutno přísným způsobem postihovat, neboť zcela zásadním způsobem ovlivňuje a rozkládá morální atmosféru ve společnosti. Obžalovaný po celou dobu od chvíle, kdy jeho jednání vyšlo najevo, své pochybení zlehčoval, stopy se snažil zahladit, měnil obsah stránek a následně na svých webových stránkách zveřejnil vulgární a zesměšňující email namířen vůči jeho bývalému zaměstnavateli. I když obžalovaný má právo hájit se způsobem, jakým uzná za vhodné, soud nemohl přehlédnout, že obžalovanému chybí jakákoliv sebereflexe a schopnost připustit si sebemenší pochybení. Obžalovaný nebyl v žádné tíživé sociální či osobní situaci, která by ho opravňovala nebo aspoň logicky vysvětlovala jeho závažné protiprávní jednání. Na druhé straně je třeba přihlídnout k tomu, že až do doby spáchání zažalovaného trestného činu, byl obžalovaný

osobou bezúhonnou, řádně pracoval a jednalo se u něj o mimořádné vybočení z jinak řádného života.

Soud dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že i v současné době je obžalovaný zaměstnán a žije dále řádným životem, není nutno přistupovat k uložení nepodmíněného trestu, ale účelu trestu lze dosáhnout ještě trestem výchovným, nespojeným s odnětím svobody. Trest byl uložen při spodní hranici trestní sazby v trvání 3 let a podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání 4 let.

Pro zvýšení účelu trestu, vzhledem k tomu, že obžalovaný se trestnou činností se snažil získat neoprávněný majetkový prospěch, byl dále uložen peněžitý trest, a to s ohledem na povahu a závažnost spáchaného jednání i majetkové poměry obžalovaného (včetně vysokého odstupného), a to dle ust. § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve 150 denních sazbách po 1.000,- Kč. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl tak se obžalovanému uložen **peněžitý trest ve výši 150.000,- Kč**. Pro případ, že by obžalovaný peněžitý trest ve stanovené lhůtě neuhradil, resp. tento trest by nebyl vykonán, byl uložen přiměřený náhradní trest odnětí svobody, a to v trvání 4 měsíců.

Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti v souvislosti s výkonem svého povolání, tedy ve funkci úředníka státní správy a svým neloajálním způsobem znevážil práci svých kolegů i nadřízených, bylo na místě obžalovanému dále uložit trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě. Trest byl uložen při první třetině zákonné trestní sazby § 73 odst. 1 tr. zákoníku, kde lze trest uložit na dobu od jednoho do deseti let, a to na dobu 4 let.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání nemohou podat osoby, které se ho výslovně vzdaly.

Praha 21. května 2018

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Šimoňáková